

"Radi Rīgu" radošās grupas piedāvā vīzijas Rīgas apkaimju atjaunošanai

Intensīvās apmācību programmas "Radi Rīgu" radošā komanda pagājušās nedēļas nogalē Rīgas Austrumu izpildījumā pēc pusgada intensīva darba prezentēja līdz šim padarīto piecu Rīgas apkaimju – Āgenskalna, Bolderājas un Daugavgrīvas, Čiekurkalna, Ziepniekkalna un Krasta ielas teritorijas – attīstības vīzijas veidošanā, informē Ilze Rukšāne, "Radi Rīgu" pārstāve.

"Radi Rīgu" dalībnieku pirmais uzdevums bija meklēt tādas iedzīvotājiem stratēģiski svarīgas telpas apkaimēs, kas palīdzētu vides sociālajai atjaunotnei ne tikai punktveidā, bet būtu dzinējspēks kompleksai ilgtermiņa attīstībai un iedvesmotu iedzīvotājus iesaistīties savas apkaimes atdzimšanā, liktu sajūsties atbildīgiem par vidi sev apkārt, kopā ar profesionāļiem meklētu iespējas ietekmēt sociālos procesus un notikumus.

Āgenskalna apkaimes radošā grupa iepazīstināja klausītājus ar detalizētu apkaimes analīzi, galvenokārt pievēršot uzmanību pilsētas zaļajai struktūrai, definējot iztrūkstošos posmus – ielas, kur nav koki, bet varētu būt, ielas, kur savulaik koki ir bijuši, bet laika gaitā izzuduši. Grupas dalībnieki vēlējās izcelt, ka jau šobrīd Āgenskalns ir viena no "zaļākajām" apkaimēm pilsētā, bet ir zudusi iespēja pārvietoties no vienas publiskās zaļās telpas uz otru pa zaļajiem koridoriem. Ik dienas pilsētas apstādījumu saglabāšanas komisijai ir jāpieņem lēmumi par tā saucamajiem kompensāciju kokiem, bet pilsētai trūkst globālas vīzijas, kur stādīt kokus, kur tas būtu akūti nepieciešams, uzskata radošā grupa.

Kā vienu no iespējamajiem stratēģiskajiem risinājumiem grupa vēlētos piedāvāt pašvaldībai izstrādāt ielu apstādījumu koncepciju. Āgenskalns kļuva par pilotprojektu, kas piedāvātu iespējamo metodoloģiju arī citām apkaimēm. Edgars Neilands (arborists, SIA "Labie koki") uzsvēra: "Mēs nevaram iestādīt kokus un nerūpēties par tiem nākamajos desmit gados, vai mēs varam iedomāties situāciju, ja mēs skolā vienu gadu mācītos latviešu valodā, nākamo krievu valodā, bet trešo gadu ķīniešu valodā. Tāpat kā mums arī kokiem nepieciešama sistemātiska kopšana." Āgenskalna grupa vērtēja arī veloceļu tīklu – gan esošo, gan plānoto, un piedāvāja vīziju, kā to paplašināt, norāda Ilze Rukšāne, "Radi Rīgu" pārstāve.

Savukārt apkaimes iedzīvotāju aptauja atklāja, ka apkaimē ir vairākas telpas, kas gaida renovāciju – Zasulauka stacijas apkārtnē, Nometņu iela un apkaimes centrs - Āgenskalna tirgus ar laukumu, kas pašlaik pārvērties par stāvlaukumu, bet varētu atgūt pulcēšanās un notikumu telpas funkciju. Āgenskalna grupa tālāk turpinās darbu tirgus apkaimē - šīs vietas izvēli noteica iedzīvotāju vairākums un, viņuprāt, tā ir pati svarīgākā vieta. Arī "Radi Rīgu" vadītāji un Rīgas Pārdaugavas izpildījumā atzīst, ka, tirgus laukumu attīstot kā gājējiem drošu un patīkamu vietu, ir potenciāls iedzīvotājiem visas apkaimes tālāku atjaunotni.

Bolderājas un Daugavgrīvas radošā grupa meklēja abas apkaimes vienojošos elementus. Lai gan tās ir administratīvi un telpiski nodalītas, sociāli tās nevar sadalīt, uzskata radošā grupa. Līga Platais (arhitekte, SIA "Depo projekts") norāda: "Rīga ir "zaļa", bet mēs gribētu izcelt to, ka Rīga drīzāk ir "zila". Diemžēl pilsētā pieeja ūdenim ir ļoti limitēta. Cilvēka dabā ir gribēt vairāk kā iespējams – iedzīvotājiem grib piekļūt ūdenim."

Radošā grupa apkaimes sociālajā atdzimšanā izvirza mērķi uzlabot pieeju ūdenim un apkaimju savienojumus, atjaunojot iedzīvotājiem "ūdens atmiņu" un parādot Rīgas iedzīvotājiem jaunas atpūtas iespējas. Grupas dalībnieki atzīst, ka apkaimēs ir daudz vietu, kas jāsakārto – koka arhitektūras mantojums, Daugavgrīvas cietoksnis, ielu segumi, centrālais laukums, taču grupas uzdevums ir izvēlēties vietu – publiski pieejamu ārtelpu -, kuras attīstība ietekmēs citas apkaimes teritorijas, veicinās abu apkaimju sadarbību un atbildību par vides kvalitāti.

Tāpēc grupa izvēlējusies strādāt ar dabas teritoriju – 14 hektārus lielu pussalu Bullupes krastā jeb "Līču-Loču parku". Tā ir pašvaldībai piederoša zeme un applūstoša dabas pamatne, kas paver lieliskas iespējas vienkāršiem, reālistiskiem un pakāpeniski īstenojamiem risinājumiem. Vispirms svarīgi būs atrisināt pieeju, lai šeit var piekļūt ikviens kājamgājējs, savienot nodalītās telpas – atvērt šo unikālo teritoriju iedzīvotājiem. Pēc tam, piemēram, nopļaujot zāli gar jau esošajām iestaigātajām taciņām un kādā plavas nogabalā, būs iespējams atvēlēt šo zonu dažādām sporta aktivitātēm. Palēnām izīrot krastmalas krūmājus, pavērtos skatu līnijas uz ūdensmalām. Grupa norāda, ka tās ir tikai pirmās idejas, kā iedzīvotājiem šo teritoriju, bet lielākais darbs vēl priekšā - turpināsies darbs ar iedzīvotājiem, lai izprastu viņu vēlnes un vajadzības, lai izvērtētu, kādas funkcijas šeit varētu attīstīties.

Čiekurkalna apkaimes grupa, uzrunājot iedzīvotājus, izmanto visiem viegli saprotamu valodu, kas ir viens no būtiskākajiem sociālās atdzimšanas instrumentiem. Čiekurkalnam raksturīgs izteikts vietas patriotisms – cilvēki šeit dzīvo vairākus paaudzēs un nevēlas mainīt dzīvesvietu, neskatoties uz vispārēju nesakārtotību un daudzviet arī komunālās infrastruktūras trūkumu. Apkaimē ir klusa, zaļa un ļoti tuvu gan centram, gan Mežaparkam. Negatīvo aspektu cēloņus veicina arī telpiskās neskaidrības – Rusova ielas strupceļš, dzelzceļš, jaunais Brīvības ielas dublieris. Šīs problēmas būtu risināmas ilgtermiņā, informē Ilze Rukšāne, "Radi Rīgu" pārstāve.

Lai atrastu vietas, kas palīdzētu apkaimes atjaunotnei jau šodien, radošā grupa vasarā vairākkārt tikusies un aptaujājusi iedzīvotājus, un sapratusi, ka tagad ir īstais laiks kaut ko darīt – iedzīvotāji ir gatavi un ieinteresēti. Domājot par cilvēku un līdz ar to arī dzīvības iepludināšanu Čiekurkalnā, varētu tikt izveidots veloceļš, kas savienotu Mežaparku ar Teiku. Rusova ielas rekonstrukciju būtiski risināt kā aleju vai bulvāri nevis maģistrālo ielu, lai neveidotos barjera starp Čiekurkalnu un perspektīvo Ezerparku un Ķīšezeru, iesaka radošā grupa.

Savukārt kā stratēģiski svarīgākās attīstības teritorijas, kas veicinātu apkaimes tālāku attīstību, arhitekts Gatis Didrihsons un ainavu arhitekte Linda Zaļā redz ūdenstorni un zaļo zonu 5.šķērslīnijā. Ūdenstorni (zivs acs) iespējams veidot kā informācijas centru, velonomu, ūdens muzeju, un tas varētu kļūt par Čiekurkalna sociālajiem vērtībām. Savukārt zaļā teritorija 5.šķērslīnijā atrodas apkaimes centrā blakus bibliotēkai. Abas telpas ir ērti savienojamas, un šī vieta varētu kļūt par daudzfunkcionālu pilsētas dabas parku, kur attīstīt iedzīvotāju iniciatīvas. Tad Čiekurkalnā attīstīsies arī mazā ekonomika – parādīsies mazās tirdzniecības vietas un kafējnīcas.

Ziepniekkalns ir apkaimē ar vislielāko iedzīvotāju skaitu Rīgā – tur dzīvo 35 000 cilvēku. Tā ir vieta, kur labiekārtojums jau ilgu laiku nav atjaunots, lokāli tai trūkst savstarpējas telpiskas sasaistes. Rīgā tā ir fenomenāla, jo šeit praktiski nav koku. Iekšpagalmi pārvērtušies par lielu autostāvvietu. Lai vēl labāk izprastu šīs komplicētās apkaimes iedzīvotājus un ieinteresētu viņus iesaistīties vides atjaunotnē, grupa iecerējusi uzsākt sadarbību ar skolām. Kopā ar dažādu vecuma grupu bērniem tiks organizēti vairāki pasākumi, piemēram, fotokonkurss un izstāde par apkaimes skaistāko un neglītāko vietu, kur jauni fotogrāfi varētu aprakstīt arī kā viņuprāt šo telpu varētu sakārtot, ziņo Ilze Rukšāne, "Radi Rīgu" pārstāve.

Krasta un Maskavas ielas apkaimes attīstības grupa un tās vadītājs arhitekts Ventis Didrihsons par apkaimi stāsta: "Vēsturiski šī ir ūdensmalas teritorija, kuras fizisko pieejamību un vēsturisko ūdens kodu izjauca 70-80.gados pieaugošais transporta infrastruktūras pieprasījums un tā laika domāšana, bet 21.gadsimtā mēs nedrīkstam aizmirst, ka tā ir apkaimē ūdens malā, ka tai jābūt pieejamai."

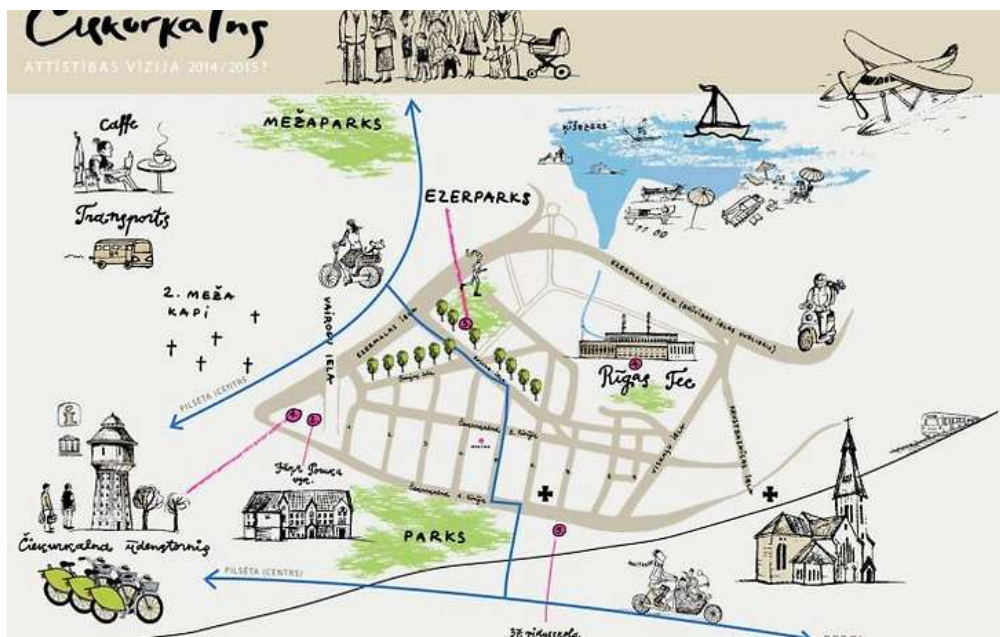
Tāpat Maskavas foršate ir pilsētas centram ļoti tuva teritorija – tā ir praktiski centrs, kas vēsturiski veidojusies kā pilsētas dzīvību nodrošinoša artērija, bet arī šis vēsturiskais ritms un kods ir nojaukts un Maskavas iela ir ļoti klusa, neskatoties uz to, ka šeit ir vairākas skolas un arī 14 dažādu universitāšu struktūras. Rīdziniekiem izveidojies maldīgs priekšstats, ka šī apkaime nav droša.

Radošā grupa vairākus mēnešus meklēja, kura būtu tā teritorija un tie instrumenti, kas iedarbinātu šeit paslēpto dzīvību. Ilgstoši domājot par to, kā samazināt transporta intensitāti Krasta ielā un izveidot drošas pārejas gājējiem, risinājums atnāca pavisam negaidīti, kārtējo reizi izbraucot apkaimi ar velosipēdiem: Maskavas ielā visā tās garumā jāveido veloceliņš – Sarkanais paklājs. Radošā grupa uzskata, ka šāds risinājums paralēli tramvajam atrisinās uzreiz vairākas apkaimē samilzušās ārtelpas problēmas un veicinās mazās ekonomikas attīstību – būs par augsni jaunu mazu veikaliņu un kafējnīcu attīstībai, pēc kurām sailgojušies studenti. Tas atdos apkaimē vēsturisko kodu kā tranzīta ielai, savienojot Ķengaragu ar centru un iegūstot uzreiz 88 000 potenciālos visu vecuma grupu klientus – Ķengaraga iedzīvotājus, kas centrā ne tikai strādā, bet arī ik dienas apmeklē Centrālo tirgu. Tas palīdzēs arī apkaimē atrast jaunus klausītājus, kam pastāstīt savu unikālo vēsturisko stāstu. Tas veicinās arī perpendikulāro sasaistu attīstību, piemēram, kas savienotu centru (Ģertrūdes ielu) ar ūdensmalu – pludmalī, atpūtas zonu.

"Radi Rīgu" konferencē ar atklāšanas runu uzstājās Flāmu valdības pārstāvis Baltijā Kūns Haverbeke (Koen Haverbeke), kurš pauda gandarījumu, ka nu jau gandrīz 20 gadus ilgā Latvijas – Flandrijas sadarbība telpiskās attīstības jomā, kur Beļģija ir viens no flagmaņiem Eiropā, iegājusi jaunā attīstības stadijā, un publiskā ārtelpa, sadarbojoties visām iesaistītajām pusēm – iedzīvotājiem, plānotājiem, politiķiem, izpildvarai un citiem - kļūs par patiesi publisku platformu apkaimes sociālajai atjaunotnei, informē Ilze Rukšāne, "Radi Rīgu" pārstāve.

Plašāku informāciju par projektu "Radi Rīgu!" iespējams atrast mājas lapā www.radirigu.lv

<http://rīga.pilseta24.lv/zinas/48/111668>

DELFI

'Radi Rīgu' piedāvā dzirkstošas vīzijas Rīgas apkaimju atjaunošanai

26. oktobris 2011 16:25

Intensīvās apmācību programmas "Radi Rīgu" radošā komanda pagājušās nedēļas nogalē Rīgas Austrumu izpilddirekcijā pēc pusgada intensīva darba prezentēja līdz šim padarīto piecu Rīgas apkaimju - Āgenskalna, Bolderājas un Daugavgrīvas, Čiekurkalna, Ziepniekkalna un Krasta ielas teritorijas - attīstības vīzijas veidošanā, portālu "Delfi" informēja "Radi Rīgu" pārstāve Ilze Rukšāne.

"Radi Rīgu" dalībnieku pirmais uzdevums bija meklēt tādas iedzīvotājiem stratēģiski svarīgas telpas apkaimēs, kas palīdzētu vides sociālajai atjaunotnei ne tikai punktveidā, bet būtu dzinējspēks kompleksai ilgtermiņa attīstībai un iedvesmotu iedzīvotājus iesaistīties savas apkaimes atdzimšanā, liktu sajūsties atbildīgiem par vidi sev apkārt, kopā ar profesionāļiem meklētu iespējas ietekmēt sociālos procesus un notikumus.

Āgenskalna apkaimes radošā grupa iepazīstināja klausītājus ar detalizētu apkaimes analīzi, galvenokārt pievēršot uzmanību pilsētas zaļajai struktūrai, definējot iztrūkstošos posmus – ielas, kur nav koki, bet varētu būt, ielas, kur savulaik koki ir bijuši, bet laika gaitā izzuduši. Grupas dalībnieki vēlējās izcelt, ka jau šobrīd Āgenskalns ir viena no "zaļākajām" apkaimēm pilsētā, bet ir zudusi iespēja pārvietoties no vienas publiskās zaļās telpas uz otru pa zaļajiem koridoriem. Ik dienas pilsētas apstādījumu saglabāšanas komisijai ir jāpieņem lēmumi par tā saucamajiem kompensāciju kokiem, bet pilsētai trūkst globālas vīzijas, kur stādīt kokus, kur tas būtu akūti nepieciešams, uzskata radošā grupa.

Kā vienu no iespējamajiem stratēģiskajiem risinājumiem grupa vēlētos piedāvāt pašvaldībai izstrādāt ielu apstādījumu koncepciju. Āgenskalns kļuva par pilotprojektu, kas piedāvātu iespējamo metodoloģiju arī citām apkaimēm. Edgars Neilands (arborists, SIA "Labie koki") uzsvēra: "Mēs nevaram iestādīt kokus un nerūpēties par tiem nākamajos desmit gados, vai mēs varam iedomāties situāciju, ja mēs skolā vienu gadu mācītos latviešu valodā, nākamo krievu valodā, bet trešo gadu ķīniešu valodā. Tāpat kā mums arī kokiem nepieciešama sistemātiska kopšana."

Āgenskalna grupa vērtēja arī veloceļu tīklu – gan esošo, gan plānoto, un piedāvāja vīziju, kā to paplašināt.

Savukārt apkaimes iedzīvotāju aptauja atklāja, ka apkaimē ir vairākas telpas, kas gaida renovāciju – Zaslauka stacijas apkārtnē, Nometņu iela un apkaimes centrs - Āgenskalna tirgus ar laukumu, kas pašlaik pārvērties par stāvlaukumu, bet varētu atgūt pulcēšanās un notikumu telpas funkciju.

Āgenskalna grupa tālāk turpinās darbu tirgus apkaimē - šīs vietas izvēli noteica iedzīvotāju vairākums un, viņuprāt, tā ir pati svarīgākā vieta. Arī "Radi Rīgu" vadītāji un Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcija atzīst, ka, tirgus laukumu attīstot kā gājējiem drošu un patīkamu vietu, ir potenciāls iedzīvotājus visas apkaimes tālāku atjaunotni.

Bolderājas un Daugavgrīvas radošā grupa meklēja abas apkaimes vienojošos elementus. Lai gan tās ir administratīvi un telpiski nodalītas, sociāli tās nevar sadalīt, uzskata radošā grupa. Līga Platais (arhitekte, SIA "Depo projekts") norāda: "Rīga ir "zaļa", bet mēs gribētu izcelt to, ka Rīga drīzāk ir "zila". Diemžēl pilsētā pieeja ūdenim ir ļoti limitēta. Cilvēka dabā ir gribēt vairāk kā iespējams – iedzīvotājs grib piekļūt ūdenim." Grupa arī atzīmē, ka nereti cilvēku priekšstati un aizspriedumi ir spēcīgāki nekā realitāte, piemēram, Jūrmala emocionāli ir tuvu Rīgai, bet Bolderāja tālu, lai gan laikā un telpā ir otrādi. Iedzīvotāji atzīst, ka Bolderāja ir ideāla vieta, kur dzīvot, bet, aptaujājot rīdziniekus ārpus apkaimes, cilvēki nealkst pārcelties turp uz dzīvi.

Abas apkaimes savā ziņā ir nodalītas no pilsētas ar ierobežotu pieeju – turp ved tikai divi autoceļi, apkaimēs vairs nevar nokļūt arī pa dzelzceļu vai upi. Lokāli tās sadala dzelzceļš un Buļļupe - ļoti spēcīgas ne tikai fiziskas, bet arī emocionālas robežas. Praktiski starp nosacīti četrām apkaimju daļām saiknes neeksistē.

Radošā grupa apkaimes sociālajā atdzīvināšanā izvirza mērķi uzlabot pieeju ūdenim un apkaimju savienojumus, atjaunojot iedzīvotājos "ūdens atmiņu" un parādot Rīgas iedzīvotājiem jaunas atpūtas iespējas. Grupas dalībnieki atzīst, ka apkaimēs ir daudz vietu, kas jāsakārto – koka arhitektūras mantojums, Daugavgrīvas cietoksnis, ielu segumi, centrālais laukums, taču grupas uzdevums ir izvēlēties vietu – publiski pieejamu ārtelpu -, kuras attīstība ietekmēs citas apkaimes teritorijas, veicinās abu apkaimju sadarbību un atbildību par vides kvalitāti.

Tāpēc grupa izvēlējusies strādāt ar dabas teritoriju – 14 hektārus lielu pussalu Buļļupes krastā jeb "Līču-loču parku". Tā ir pašvaldībai piederoša zeme un applūstoša dabas pamatne, kas paver lieliskas iespējas vienkāršiem, reālistiskiem un pakāpeniski īstenojamiem risinājumiem. Vispirms svarīgi būs atrisināt pieeju, lai šeit var piekļūt ikviens kājāmgājējs, savienot nodalītās telpas – atvērt šo unikālo teritoriju iedzīvotājiem. Pēc tam, piemēram, nopļaujot zāli gar jau esošajām iestaigātajām taciņām un kādā pļavas nogabalā, būs iespējams atvēlēt šo zonu dažādām sporta aktivitātēm. Palēnām iztīrot krastmalas krūmājus, pavērtos skatu līnijas uz ūdensmalām. Grupa norāda, ka tās ir tikai pirmās idejas, kā iedzīvotājus šo teritoriju, bet lielākais darbs vēl priekšā - turpināsies darbs ar iedzīvotājiem, lai izprastu viņu vēlmes un vajadzības, lai izvērtētu, kādas funkcijas šeit varētu attīstīties.

Čiekurkalna apkaimes grupa, uzrunājot iedzīvotājus, izmanto visiem viegli saprotamu valodu, kas ir viens no būtiskākajiem sociālās atdzīvināšanas instrumentiem. Grupa pamanījusi, ka, iezīmējot apkaimes robežas un ielu tīklu kartē, var ieraudzīt zivi. Šis simbols un metafora ir skaidra un vienkārša ar to var komunicēt gan ar jauniem, gan veciem, gan veikliem, gan klibiem, norāda grupa. "Čiekurkalns ir rajons ar vairākām "pērlēm" un šī zivtiņa ir "zelta zivtiņa", bet vai pilsēta ir pilnībā izmantojusi apkaimes potenciālu?" jautā grupas dalībnieki.

Čiekurkalnam raksturīgs izteikts vietas patriotisms – cilvēki šeit dzīvo vairākās paaudzēs un nevēlas mainīt dzīvesvietu, neskatoties uz vispārēju nesakārtotību un daudzviet arī komunālās infrastruktūras trūkumu. Apkaimē ir klusa, zaļa un ļoti tuvu gan centram, gan Mežaparkam. Negatīvo aspektu cēloņus veicina arī telpiskās nesakārtības – Rusova ielas strupceļš, dzelzceļš, jaunais Brīvības ielas dublieris. Šīs problēmas būtu risināmas ilgtermiņā.

Lai atrastu vietas, kas palīdzētu apkaimes atjaunotnei jau šodien, radošā grupa vasarā vairākkārt tikusies un aptaujājusi iedzīvotājus, un sapratusi, ka tagad ir īstais laiks kaut ko darīt – iedzīvotāji ir gatavi un ieinteresēti. Domājot par cilvēku un līdz ar to arī dzīvības iepludināšanu Čiekurkalnā, varētu tikt izveidots veloceļiņš, kas savienotu Mežaparku ar Teiku. Rusova ielas rekonstrukciju būtiski risināt kā aleju vai bulvāri nevis maģistrālo ielu, lai neveidotos barjera starp Čiekurkalnu un perspektīvo Ezerparku un Ķīšezeru, iesaka radošā grupa.

Savukārt kā stratēģiski svarīgākās attīstības teritorijas, kas veicinātu apkaimes tālāku attīstību, arhitekts Gatis Didrihsons un ainavu arhitekte Linda Zaļā redz ūdenstorni un zaļo zonu 5.šķērslīnijā. Ūdenstorni (zivs acs) iespējams veidot kā informācijas centru, velonomu, ūdens muzeju, un tas varētu kļūt par Čiekurkalna sociālajiem vārtiem. Savukārt zaļā teritorija 5.šķērslīnijā atrodas apkaimes centrā blakus bibliotēkai. Abas telpas ir ērti savienojamas, un šī vieta varētu kļūt par daudzfunkcionālu pilsētas dabas parku, kur attīstīt iedzīvotāju iniciatīvas. Tad Čiekurkalnā attīstīsies arī mazā ekonomika – parādīsies mazās tirdzniecības vietas un kafējnīcas.

Ziepniekkalns ir apkaimē ar vislielāko iedzīvotāju skaitu Rīgā – tur dzīvo 35 000 cilvēku. Tā ir vieta, kur labiekārtojums jau ilgu laiku nav atjaunots, lokāli tai trūkst savstarpējas telpiskas sasaistes. Rīgā tā ir fenomenāla, jo šeit praktiski nav koku. Iekšpagalmi pārvērtušies par lielu autostāvvietu. Tomēr Ziepniekkalna radošā komanda pēc sešu mēnešu darba nezaudē optimisms: "Ziepniekkalna ārtelpa ir neapņemama mēroga, un mazas intervences šeit pazudīs. Tāpēc mēs atradām vietējo varoni "Ziepmenu", ar kuru jau sarunājām, ka viņš mums palīdzēs," norāda grupa.

Lai vēl labāk izprastu šīs komplicētās apkaimes iedzīvotājus un ieinteresētu viņus iesaistīties vides atjaunotnē, grupa iecerējusi uzsākt sadarbību ar skolām. Kopā ar dažādu vecuma grupu bērniem tiks organizēti vairāki pasākumi, piemēram, fotokonkurss un izstāde par apkaimes skaistāko un neglītāko vietu, kur jauni fotogrāfi varētu aprakstīt arī kā viņuprāt šo telpu varētu sakārtot.

Krasta un Maskavas ielas apkaimes attīstības grupa un tās vadītājs arhitekts Ventis Didrihsons par apkaimi stāsta: "Vēsturiski šī ir ūdensmalas teritorija, kuras fizisko pieejamību un vēsturisko ūdens kodu izjauca 70-80.gados pieaugošais transporta infrastruktūras pieprasījums un tā laika domāšana, bet 21.gadsimtā mēs nedrīkstam aizmirst, ka tā ir apkaimē ūdens malā, ka tai jābūt pieejamai." Tāpat Maskavas foršate ir pilsētas centram ļoti tuva teritorija – tā ir praktiski centrs, kas vēsturiski veidojusies kā pilsētas dzīvību nodrošinoša artērija, bet arī šis vēsturiskais ritms un kods ir nojaukts un Maskavas iela ir ļoti klusa, neskatoties uz to, ka šeit ir vairākas skolas un arī 14 dažādu universitāšu struktūras. Rīdniekiem izveidojies maldīgs priekšstats, ka šī apkaimē nav droša.

Radošā grupa vairākus mēnešus meklēja, kura būtu tā teritorija un tie instrumenti, kas iedarbinātu šeit paslēpto dzīvību. Ilgstoši domājot par to, kā samazināt transporta intensitāti Krasta ielā un izveidot drošas pārejas gājējiem, risinājums atnāca pavisam negaidīti, kārtējo reizi izbraucot apkaimi ar velosipēdiem: Maskavas ielā visā tās garumā jāveido veloceliņš – Sarkanais paklājs. Radošā grupa uzskata, ka šāds risinājums paralēli tramvajam atrisinās uzreiz vairākas apkaimē samilzušās ārtelpas problēmas un veicinās mazās ekonomikas attīstību – būs par augsni jaunu mazu veikaliņu un kafejnīcu attīstībai, pēc kurām sailgojušies studenti. Tas atdos apkaimē vēsturisko kodu kā tranzīta ielai, savienojot Ķengaragu ar centru un iegūstot uzreiz 88 000 potenciālos visu vecuma grupu klientus – Ķengaraga iedzīvotājus, kas centrā ne tikai strādā, bet arī ik dienas apmeklē Centrālo tirgu. Tas palīdzēs arī apkaimē atrast jaunus klausītājus, kam pastāstīt savu unikālo vēsturisko stāstu. Tas veicinās arī perpendikulāro sasaistu attīstību, piemēram, kas savienotu centru (Ģertrūdes ielu) ar ūdensmalu – pludmali, atpūtas zonu.

Radošā grupa uzskata, ka Maskavas foršate pavisam drīz var kļūt par pievilcīgu un drošu vietu, kur dzīvot un kuru apciemot vēstures un arhitektūras gardēžiem.

"Radi Rīgu" konferencē ar atklāšanas runu uzstājās Flāmu valdības pārstāvis Baltijā Kūns Haverbeke (Koen Haverbeke), kurš pauda gandarījumu, ka nu jau gandrīz 20 gadus ilgā Latvijas – Flandrijas sadarbība telpiskās attīstības jomā, kur Beļģija ir viens no flagmaņiem Eiropā, iegājusi jaunā attīstības stadijā, un publiskā ārtelpa, sadarbojoties visām iesaistītajām pusēm – iedzīvotājiem, plānotājiem, politiķiem, izpildvarai un citiem - kļūs par patiesi publisku platformu apkaimes sociālajai atjaunotnei.

Savukārt Rīgas Austrumu izpilddirekcijas projektu vadītāja Aija Briede iedvesmoja konferences dalībniekus Grīziņkalna iedzīvotāju un dzejnieka Vika vārdiem: "Mēs esam nākuši šai pasaulē, lai realizētu mums dotās iespējas". Viņa pauda cerību un pārliecību, ka, kopā sadarbojoties, "Radi Rīgu" idejas un pašvaldības atbalsts noteikti realizēsies redzamos rezultātos.

Jau vēstīts, ka "Radi Rīgu" šī gada aprīlī izvēlējās piecas Rīgas apkaimes, lai pēc šo teritoriju padziļinātas izpētes izstrādātu atjaunošanas plānu un līdz 2014. gadam šajās teritorijās realizētu pilsētvides sakārtošanas projektus.

Projekts "Radi Rīgu!" ir intensīva apmācību programma, kuras ietvaros praktiskos un teorētiskos semināros arhitekti, telpiskās plānošanas un citi nozares speciālisti ar radošo metožu palīdzību līdz nākamā gada aprīlim sagatavos realizācijai piecas Rīgas publisko ārtelpu sakārtošanas programmas.

Projektu "Radi Rīgu!" atbalsta Flandrijas Pārstāvniecība pie Beļģijas vēstniecības, Vides aizsardzības un reģionālas attīstības ministrija, Rīgas Dome un tās Pilsētas attīstības departaments, Rīgas pašvaldības aģentūra "Rīgas pilsētas arhitekta birojs", Rīgas izpilddirekcijas, "Rīga 2014", Latvijas Arhitektu savienība un Latvijas Universitātes Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte.

Apmācību programma tiek īstenota sadarbībā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru, kā arī Eiropas Sociālo fondu. Plašāku informāciju par projektu "Radi Rīgu!" iespējams atrast [mājaslapā](#).

MĀJA&DĀRZS

<http://www.delfi.lv/majadarzs/aktuali/radi-rigu-piedava-dzirkstosas-vizijas-rigas-apkaimju-atjaunosanai.d?id=41393361>